

MUSEU DELS SANTS

1 (intro) -

Un home gran, vestit amb una gabardina i un barret de tall italià, està assegut en una butaca mirant un bust de limpías que té a la falda.

GIULIANO

"Buona notte, amici". El meu nom és Giuliano, un vell conegit del taller, la nostre història és llarga i, ben de segur que no la podeu ni imaginar en els vostres pitjors malsons. Tan sols ell (assenyala el bust) sap de que parlo... (mira a càmera) Però no sigueu impacients! Els misteris es resolen pas a pas i, masses vegades, les respistes es troben davant dels nostres "occhi" (riu lleugerament). Si voleu coneixer aquesta història haureu de trobar els vuit busts de limpías desapareguts i resoldre els seus enigmes. Peça a peça, "passo a passo", anireu descobrint la "verità" i, si us en sortiu, podreu sortir d'aquest museu... Si us quedeu tancats aquí tota la nit, qui sap què us pot passar... (mira el bust i riu tenebrosament)

2 - FOTOGRAFIES

Giuliano està mirant unes fotografies. Les va passant una a una i les va deixant caure a terra.

GIULIANO

Cada estiu visito la meva "famiglia" a Nàpols. Un viatge llarg i ple de marejos ja que passo cada "anno" pels tallers de sants d'Olot. Inclús avui, després de tant de temps (fa una petita pausa) hi ha algunes figures que no puc oblidar... Tal com si aquestes fotografies haguessin estat preses per "miei" ulls. De "Tutta la bellezza" els caps de limpías són els meus escollits. Cada any n'encarrego una quantitat substancial per als meus amics i conegeuts allà a Chicago. Diuen que era un client únic, que amb mi acabaven les existències de pintura. M'agradaria... Vull "ricordare" bé el nom dels sants i els tallers on estan fets.

3 - PINTURA

GIULIANO

M'agrada endurme els bustos de Límpias una mica de personalitzats. "All'inizio", els artistes s'hi mostraven una mica reticents, "¡reclami e reclami!" però al cap dels anys ja no ha fet falta ni que insisteixi o que en digui res al respecte. Pel "signore" Giuliano? Necessitarem més "sangue!" (somriu). I després reien (riu). Amb l'edat cada vegada ho veig tot més gris, ja no recordo quin és el color precís, el color exacte. Era passional, atrevit. El vermell de la meva terra! En demanava tant... Troubeu-me'l! Vull aquell color!

4 - MIRACLE - ULLS

GIULIANO

Els busts de Límpias també famosos per performar un miracle. He sentit històries de massa miracles diferents, que si plorava, somreia, parpellejava, parlava... però només un és el cert... I amb l'edat, em costa "ricordarlo". Els he estat mirant fixament durant hores i hores. Fins i tot, em fa vergonya admetre-ho, he fet veure que no els mirava per tal de que revelessin el seu "secreto". ¿Sabeu? Res ha funcionat, i ara ni tan sols recordo quin era. "Perció" us toca buscar-lo. Es pot trobar... ben de segur!

5 - NUMERO_DE_SERIE

GIULIANO

Demano molts busts, alguns d'ells més "piccoli". D'altres són més "grande". En total 6 talles diferents, 50 de cada mida. Tot i això, cada un era únic, diferent i "irripetibile", com les vides dels seus destinataris... Cada cap, un número de sèrie. No és així com funciona la vida també? (riu) Hi ha un número de sèrie perdut que necessita ser trobat... Sino, la comanda no podrà ser realitzada. Crec que hi havia alguna nota per aquí, darrera un "San Giorgio"...

6 - SALA_XULA

GIULIANO

Quan vaig arribar a Olot, em vaig trobar amb un quantíós número de tallers. Tots tenien el seu interès i grans mestres treballant-hi. Eren tants que, malgrat passava hores "visitandoli", em resulta impossible recordar-ne els noms... Ahh... una "vera" llàstima. Seria un detall que m'ajudessiu a recordar-los, ja que en creuar el llindar d'aquesta porta, vaig sentir quelcom especial, com una electricitat que recorria "mio corpo". Al final vaig entendre el perquè. Aquest taller, és un d'aquells llocs d'on en surten cossos.. Però s'hi queden les ànimes.

7 - MOTLLES

GIULIANO

Ha plogut molt des de que vaig "attraversare" per aquestes portes. Se'm fa extrany que, després de tants anys, s'hagi perdut completament la cortesia. És ben bé que el món ha canviat! En un passat, em donaven la benvinguda amb els braços oberts, una bona copa de vi i un "sigarro" (mou el puro que te a la mà). ¿Ara? Ara fa temps que se m'ignora i no puc donar a terme la meva comanda. EXIGEIXO L'ATENCIÓ QUE "MI MERITO"! Prepareu-me els motlles per a que pugui, una vegada més, dur a terme la meva comanda. ¿Quants n'eren? Quants motlles necessitava?

8 - SAGRAT_COR

GIULIANO

Les escultures del Sagrat Cor, la seva calma, la serenor... M'agrada el seu caràcter estòic. Si hagués tingut millors amics, potser els hi hauria regalat peces del Sagrat Cor i no Busts de Límpias... Pero no, jo, com a home de... negocis (riu tenebrosament), valoro la senzillesa en les maneres de fer i la decisió a l'hora d'executar. "¡E tutto un arte!", com les escultures que teniu davant. Les he observat tant... N'hi ha que tenen coses en comú. Ara sereu vosaltres qui les mirareu!

9 - FINAL

GIULIANO

"Per mano mia" han passat molts caps. N'he fet rodar "molto" més! És extrany com un dia recordes amb detall tots els teus encerts i tots els teus crims, i com en el "prozzimo" tot sembla formar part d'una mateixa tarda... Una mateixa tarda, Chicago... Estava a un restaurant, el meu preferit. Llàstima que no recordi què va passar, de segur que... va ser una magnífica vetllada. Aquests busts de Límpias no són simples "regali". Els meus amics de Chicago no són simples amics, més aviat al contrari: som gent despiadada, sense escrupols. Així és com s'entra a l'Outfit, des del marrec més llardós al mateix Capo. Cada bust de Límpias, una advertència. I com més gran és el bust, més inútil són els plors i les lamentacions. Un cop l'has rebut ja no pots fer-hi absolutament res. Has estat sentenciat.

I a "voi"... Us he donat avís rere avís. I aquí seguiu, com si la vida es tractés d'un joc. M'agrada! Doncs que sapigueu que l'últim bust de Límpias és l'última advertència que us dono; recordeu que d'aquí en surten cossos, pero s'hi queden les "anime".

L'últim bust té les claus per sortir. Només teniu aquesta oportunitat, se us acaba el temps! Així que escolteu bé el que us diré: "L'angelo" encara es "triste", doncs veu si sap pero ell, com jo, no pot parlar! (riu)